

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)

της 13ης Ιουλίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως – Δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στην κατοχή των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως – Άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο – Προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων των εν λόγω θεσμικών οργάνων – Περιβάλλον – Σύμβαση του Όρχους – Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 – Άρθρο 6, παράγραφος 1 – Δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών – Πληροφορίες, διαβιβασθείσες από τις γερμανικές αρχές στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, που σχετίζονται με εγκαταστάσεις οι οποίες βρίσκονται στη γερμανική επικράτεια και τις οποίες αφορά η νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου – Μερική άρνηση προσβάσεως»

Στην υπόθεση C-60/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2015,

Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, με έδρα το Stolberg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους S. Altenschmidt και P.- A. Schütter, Rechtsanwälte,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον H. Krämer καθώς και από τις F. Clotuche-Duvieusart και P. Mihaylova, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça, πρόεδρο τμήματος, A. Tizzano (εισηγητή), αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, A. Borg Barthet, E. Levits και F. Biltgen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: M. Aleksejev, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Ιουλίου 2016,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Οκτωβρίου 2016,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (στο εξής: Saint-Gobain) ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής (T-476/12, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2014:1059), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 17ης Ιανουαρίου 2013, περί αρνήσεως παροχής πλήρους προσβάσεως στον κατάλογο που διαβίβασε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 130, σ. 1), στο μέτρο που το έγγραφο αυτό περιέχει πληροφορίες για ορισμένες εγκαταστάσεις της Saint-Gobain, οι οποίες βρίσκονται στη γερμανική επικράτεια, όσον αφορά προκαταρκτικές κατανομές καθώς και τις δραστηριότητες και τα επίπεδα παραγωγικής ικανότητας σε σχέση με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) κατά τη διάρκεια των ετών 2005 έως 2010, την απόδοση των εγκαταστάσεων και τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής που κατανεμήθηκαν προκαταρκτικώς για την περίοδο από το έτος 2013 έως το έτος 2020 (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

- 2 Το άρθρο 4 της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, η οποία υπογράφηκε στο Ώρχους στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 (ΕΕ 2005, L 124, σ. 1, στο εξής: Σύμβαση του Ώρχους), ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε μέρος εξασφαλίζει ότι, υπό τους όρους των ακόλουθων παραγράφων του παρόντος άρθρου, οι δημόσιες αρχές, ανταποκρινόμενες σε αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες, διαθέτουν τις εν λόγω πληροφορίες στο κοινό [...]:

α) χωρίς να πρέπει να δηλωθεί η ύπαρξη συμφέροντος·

[...]

4. Αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες δύναται να απορρίπτεται, εάν η κοινολόγηση θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις:

α) στον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εργασιών των δημοσίων αρχών, σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο·

[...]

Οι προαναφερόμενοι λόγοι απόρριψης ερμηνεύονται υπό στενή έννοια, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από την κοινολόγηση και λαμβανομένου υπόψη κατά πόσον οι ζητούμενες πληροφορίες σχετίζονται με εκπομπές στο περιβάλλον.

[...]»

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1, 2, 4, 6 και 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), έχουν ως εξής:

- «(1) Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση καθιερώνει την έννοια της διαφάνειας στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο η Συνθήκη διανοίγει νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες.
- (2) Η διαφάνεια εξασφαλίζει μεγαλύτερη συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και, παράλληλα, εγγυάται μεγαλύτερη νομιμότητα, αποτελεσματικότητα και υπευθυνότητα της διοίκησης έναντι του πολίτη σε ένα δημοκρατικό σύστημα. Η διαφάνεια συμβάλλει στην ενίσχυση των αρχών της δημοκρατίας και του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως θεσπίζονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης ΕΕ και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[...]

- (4) Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να προσδώσει όσο το δυνατόν πληρέστερη πρακτική ισχύ στο δικαίωμα της πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα και να θεσπίσει τις γενικές αρχές και τα όρια της πρόσβασης αυτής σύμφωνα με το άρθρο 255, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ.

[...]

- (6) Θα πρέπει να εξασφαλισθεί ευρύτερη πρόσβαση σε έγγραφα όταν τα θεσμικά όργανα ενεργούν ως νομοθέτες, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες ενεργούν κατόπιν εκχωρήσεως εξουσιών, ενώ συγχρόνως θα πρέπει να διαφυλαχθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας λήψης αποφάσεων του οικείου οργάνου. Αυτά τα έγγραφα θα πρέπει να είναι άμεσα προσβάσιμα στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό.

[...]

- (11) Κατ' αρχήν, θα πρέπει να δοθεί στο κοινό πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα των θεσμικών οργάνων. Εντούτοις, ορισμένα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα θα πρέπει να προστατεύονται μέσω εξαιρέσεων. Θα πρέπει να επιτραπεί στα θεσμικά όργανα να προστατεύουν τις εσωτερικές γνωμοδοτήσεις και διαβουλεύσεις τους όταν κρίνεται απαραίτητο να προστατευθεί η δυνατότητα λειτουργίας τους. Για τον καθορισμό των εξαιρέσεων, τα θεσμικά όργανα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων της Ένωσης.»

- 4 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Σκοπός», ορίζει τα εξής:

«Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι:

- α) να καθορίσει τις αρχές, τους όρους και τους περιορισμούς, για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος, που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (εφεξής “τα θεσμικά όργανα”), όπως προβλέπεται στο άρθρο 255 της Συνθήκης ΕΚ, ώστε να εξασφαλίζεται όσο το δυνατόν ευρύτερη πρόσβαση στα έγγραφα·
- β) να θεσπίσει κανόνες διασφαλίζοντες την ευχερέστερη δυνατή άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, και
- γ) να προωθήσει ορθή διοικητική πρακτική ως προς την πρόσβαση στα έγγραφα.»

- 5 Το άρθρο 2 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Δικαιούχοι και πεδίο εφαρμογής», προβλέπει, στην παράγραφο 3, τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

- 6 Το άρθρο 4 του ίδιου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξαιρέσεις», ορίζει τα εξής:

«[...]

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ’ ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

— των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,

— [...]

— του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

[...]

5. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από το θεσμικό όργανο να μην δημοσιοποιήσει ένα έγγραφο προερχόμενο από αυτό χωρίς προηγούμενη συμφωνία του.

[...]»

- 7 Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 41, σ. 26), προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν την απόρριψη αιτήσεων περιβαλλοντικών πληροφοριών εάν η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά:

- α) τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαδικασιών των δημόσιων αρχών, εφόσον ο εμπιστευτικός αυτός χαρακτήρας προβλέπεται από τη νομοθεσία·

[...]».

- 8 Στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Σύμβασης του Ώρχους σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13), διαλαμβάνονται τα εξής:

«Το έκτο κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον [...] τονίζει τη σημασία της παροχής επαρκών περιβαλλοντικών πληροφοριών και αποτελεσματικών ευκαιριών στο κοινό για συμμετοχή στη διαδικασία λήψης αποφάσεων που αφορούν το περιβάλλον, βελτιώνοντας τοιούτοτρόπως τις δυνατότητες απόδοσης ευθυνών και τη διαφάνεια όσον αφορά στη λήψη αποφάσεων ενώ παράλληλα συμβάλλει στην ευαισθητοποίηση του κοινού και τη στήριξη των λαμβανόμενων αποφάσεων. Επιπλέον, ενθαρρύνει, όπως συνέβη και με τα προηγούμενα [...] από αυτό, την αποτελεσματικότερη εφαρμογή και υλοποίηση της κοινοτικής νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανόμενης της επιβολής της εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων και της ανάληψης δράσης κατά των παραβάσεων της κοινοτικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.»

- 9 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«1. Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να συμβάλλει στην εφαρμογή των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη [Σύμβαση του Ώρχους], θεσπίζοντας κανόνες για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας, ιδίως:

- α) εξασφαλίζοντας το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες που παραλαμβάνονται ή προέρχονται από όργανα ή οργανισμούς της Κοινότητας και βρίσκονται στην κατοχή τους, και καθορίζοντας τους βασικούς όρους και τις προϋποθέσεις, καθώς και τις πρακτικές ρυθμίσεις, για την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος·
- β) εξασφαλίζοντας ότι οι περιβαλλοντικές πληροφορίες προοδευτικά διατίθενται και διαδίδονται στο κοινό προκειμένου να επιτυγχάνεται η ευρύτερη δυνατή συστηματική διάθεση και διάδοσή τους. Προς τον σκοπό αυτόν, προωθείται, όπου είναι εφικτό, η χρήση, ιδίως, τηλεπικοινωνίας με ηλεκτρονικούς υπολογιστές ή/και άλλης ηλεκτρονικής τεχνολογίας·
- γ) προβλέποντας για τη συμμετοχή του κοινού όσον αφορά σχέδια και προγράμματα σχετικά με το περιβάλλον·
- δ) επιτρέποντας την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα σε κοινοτικό επίπεδο υπό τους όρους που καθορίζει ο παρών κανονισμός.

2. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα όργανα και οι οργανισμοί της Κοινότητας επιχειρούν να συνδράμουν και να παρέχουν καθοδήγηση στο κοινό για την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος.»

10 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[...]

δ) “περιβαλλοντική πληροφορία”: οιαδήποτε πληροφορία σε γραπτή, οπτική, ηχητική, ηλεκτρονική ή άλλη υλική μορφή, σχετικά με:

[...]

iii) μέτρα (συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών μέτρων), όπως οι πολιτικές, η νομοθεσία, τα σχέδια, τα προγράμματα, οι περιβαλλοντικές συμφωνίες και οι δραστηριότητες που επηρεάζουν ή ενδέχεται να επηρεάσουν τα στοιχεία και τους παράγοντες που αναφέρονται στα σημεία i) και ii), καθώς και μέτρα ή δραστηριότητες που αποσκοπούν στην προστασία των εν λόγω στοιχείων,

[...]».

11 Το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού έχει ως εξής:

«Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 ισχύει για οιαδήποτε αίτηση πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες τις οποίες έχουν στην κατοχή τους όργανα και οργανισμοί της Κοινότητας, άνευ διακρίσεων λόγω ιθαγένειας, εθνικότητας ή τόπου [διαμονής] του αιτούντος, και, στην περίπτωση νομικού προσώπου, άνευ διακρίσεων ως προς τον τόπο της καταστατικής έδρας του ή του πραγματικού κέντρου των δραστηριοτήτων του.»

12 Το άρθρο 6 του κανονισμού 1367/2006, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εφαρμογή των εξαιρέσεων όσον αφορά τις αιτήσεις πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες», ορίζει, στην παράγραφο 1, τα εξής:

«Όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο και τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, εξαιρέσει των ερευνών, ιδίως εκείνων που αφορούν τυχόν παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου, θεωρείται ότι υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον που επιβάλλει τη δημοσιοποίηση των πληροφοριών, όταν οι ζητούμενες πληροφορίες αφορούν εκπομπές στο περιβάλλον. Όσον αφορά τις λοιπές εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, οι λόγοι απόρριψης ερμηνεύονται περιοριστικά, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από τη δημοσιοποίηση και του κατά πόσον οι ζητούμενες πληροφορίες αφορούν εκπομπές στο περιβάλλον.»

13 Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278 ορίζει τα εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/87/ΕΚ, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2011, κατάλογο των εγκαταστάσεων που υπάγονται στην οδηγία 2003/87/ΕΚ στην επικράτειά τους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προσδιορίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 5, χρησιμοποιώντας ηλεκτρονικό πρότυπο που διατίθεται από την Επιτροπή.»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 14 Η Saint-Gobain, η οποία είναι εταιρία δραστηριοποιούμενη στην παγκόσμια αγορά γυαλιού, εκμεταλλεύεται εγκαταστάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 275, σ. 32).
- 15 Η Saint-Gobain, στηριζόμενη στην απόφαση 2011/278, ζήτησε από τις αρμόδιες γερμανικές αρχές τη δωρεάν χορήγηση δικαιωμάτων εκπομπής για την τρίτη περίοδο που προβλέπεται στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής το οποίο έχει θεσπιστεί από την ως άνω οδηγία, δηλαδή για την περίοδο από το έτος 2013 έως το έτος 2020.
- 16 Η ως άνω απόφαση προβλέπει, κατ' ουσίαν, ότι τα κράτη μέλη υπολογίζουν τον προκαταρκτικό αριθμό δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για καθεμία από τις κατεστημένες εγκαταστάσεις, βάσει των τιμών αναφοράς που προσδιορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ειδικότερα, η εν λόγω απόφαση ορίζει, στο άρθρο της 15, παράγραφος 1, ότι τα αποτελέσματα των υπολογισμών αυτών καταχωρίζονται στον κατάλογο των εγκαταστάσεων που υπάγονται στην οδηγία 2003/87/EK και που βρίσκονται στο έδαφος εκάστου κράτους μέλους, καθώς και ότι ο κατάλογος αυτός διαβιβάζεται στην Επιτροπή εκ μέρους εκάστου κράτους προς εξακρίβωση.
- 17 Με επιστολή της 3ης Ιουλίου 2012, η Saint-Gobain ζήτησε από την Επιτροπή, βάσει του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού 1367/2006, να της παρασχεθεί πρόσβαση στον πίνακα με μορφότυπο Excel, τον οποίο διαβίβασε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 15, παράγραφος 1. Ο πίνακας αυτός περιέχει πληροφορίες σχετικά με ορισμένες εγκαταστάσεις της Saint-Gobain που βρίσκονται στη γερμανική επικράτεια. Ειδικότερα, η Saint-Gobain ζήτησε να της παρασχεθεί πρόσβαση στα στοιχεία σχετικά με την «αρχική εγκατεστημένη παραγωγική ικανότητα», τα οποία έχουν διαβιβασθεί όσον αφορά κάθε υποεγκατάσταση, και σχετικά με τον προκαταρκτικό ετήσιο αριθμό δικαιωμάτων εκπομπής που κατανέμονται δωρεάν για καθεμία από τις υποεγκαταστάσεις όσον αφορά την περίοδο από το έτος 2013 έως το έτος 2020.
- 18 Με επιστολή της 23ης Ιουλίου 2012, η επιφορτισμένη με τη δράση για το κλίμα Γενική Διεύθυνση της Επιτροπής απέρριψε την αίτηση της Saint-Gobain, στηριζόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.
- 19 Στη συνέχεια, οι γερμανικές αρχές δημοσιοποίησαν τον κατάλογο των σχετικών εγκαταστάσεων και τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής που κατανέμονται προκαταρκτικώς ανά εγκατάσταση.
- 20 Στις 7 Αυγούστου 2012, η Saint-Gobain υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα κατά την έννοια του κανονισμού 1049/2001.
- 21 Με επιστολή της 4ης Σεπτεμβρίου 2012, η Επιτροπή παρέτεινε την προθεσμία απαντήσεως κατά δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες, δηλαδή μέχρι τις 25 Σεπτεμβρίου 2012.
- 22 Ωστόσο, με επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 2012, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Saint-Gobain ότι δεν θα είχε τη δυνατότητα να της γνωστοποιήσει οριστική απόφαση εντός της ταχθείσας προθεσμίας, καθότι οι γερμανικές αρχές, με τις οποίες είχε γίνει διαβούλευση υπό την ιδιότητά τους ως συντακτών των ζητούμενων πληροφοριακών στοιχείων, δεν είχαν ακόμη αποστείλει καμία απάντηση.
- 23 Στις 28 Σεπτεμβρίου 2012, η Saint-Gobain κάλεσε την Επιτροπή να λάβει θέση επί της επιβεβαιωτικής αιτήσεώς της πριν από τις 15 Οκτωβρίου 2012.

- 24 Στις 17 Ιανουαρίου 2013, η Επιτροπή, με την επίδικη απόφαση, επέτρεψε τη μερική πρόσβαση στις ζητούμενες πληροφορίες, δηλαδή σε εκείνες που είχαν δημοσιοποιηθεί οι γερμανικές αρχές, καθώς και στις μη ουσιώδεις πληροφορίες που περιείχονταν στον πίνακα με μορφότυπο Excel και αρνήθηκε την πρόσβαση στις λοιπές πληροφορίες.
- 25 Η Επιτροπή θεμελίωσε την απορριπτική απόφασή της στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, εκτιμώντας ότι η πλήρης δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεών της που βρισκόταν σε εξέλιξη και αφορούσε πολλές εγκαταστάσεις σε αρκετά κράτη μέλη. Κατά την άποψη του εν λόγω θεσμικού οργάνου, μια πλήρης γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών θα επέτρεπε στο κοινό και, ιδίως, στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να θέσουν ερωτήματα ή να διατυπώσουν κριτική όσον αφορά τις πληροφορίες που είχαν διαβιβάσει τα κράτη μέλη, πράγμα που θα μπορούσε να δημιουργήσει προσκόμματα στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Τα προσκόμματα αυτά θα μπορούσαν, με τη σειρά τους, να καθυστερήσουν σημαντικά τη διαδικασία αυτή και να επηρεάσουν δυσμενώς τον διάλογο μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.
- 26 Δεδομένου ότι οι ζητούμενες πληροφορίες προέρχονταν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001, διαβουλεύθηκε με αυτό το κράτος μέλος, το οποίο αντιτάχθηκε στη δημοσιοποίησή τους. Το εν λόγω κράτος μέλος, όπως και η Επιτροπή, αιτιολόγησε την εναντίωσή του βάσει της εξαιρέσεως που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού. Ειδικότερα, το εν λόγω κράτος μέλος υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει ακόμη απόφαση σχετικά με τις εν λόγω πληροφορίες και ότι η λήψη μιας τέτοιας αποφάσεως, εντός των ταχθειςών προθεσμιών, αναμενόταν με έντονο ενδιαφέρον. Η Επιτροπή έκρινε ότι οι λόγοι αυτοί ήταν *prima facie* λυσιτελείς.
- 27 Με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή, κατ' αρχάς, διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε υπερισχύον δημόσιο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, που να δικαιολογεί την πλήρη δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών, διευκρινίζοντας ότι τα συμφέροντα που επικαλέστηκε η Saint-Gobain με την αίτησή της ήταν αμιγώς ιδιωτικής φύσεως. Εν συνεχεία, το εν λόγω θεσμικό όργανο εκτίμησε ότι, εν προκειμένω, τα συμφέροντα γενικού ενδιαφέροντος ήταν η εξασφάλιση της λήψεως αποφάσεων ανεπηρέαστα από κάθε εξωτερική παρεμβολή και η διατήρηση του κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ της Επιτροπής και των γερμανικών αρχών. Επιπλέον, η Επιτροπή υπενθύμισε ότι σημαντικό μέρος των ζητούμενων πληροφοριών είχε ήδη δημοσιοποιηθεί από τις εν λόγω αρχές και ανέφερε ότι, ως εκ τούτου, το κοινό είχε αποκτήσει πρόσβαση στα κυριότερα στοιχεία του σχεδίου εναρμονισμένης δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής.
- 28 Τέλος, με την εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι πληροφορίες που ζήτησε η Saint-Gobain ήταν περιβαλλοντικές πληροφορίες, εν αντιθέσει προς τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, το άρθρο 6 του κανονισμού 1367/2006 δεν περιείχε καμία διάταξη η οποία να επιτρέπει να αποκλειστεί η εφαρμογή της εξαιρέσεως που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 29 Στις 31 Οκτωβρίου 2012, η Saint-Gobain άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση των σιωπηρών αποφάσεων της Επιτροπής της 4ης και της 25ης Σεπτεμβρίου 2012. Κατόπιν της εκδόσεως, στις 17 Ιανουαρίου 2013, της επίδικης αποφάσεως, η Saint-Gobain ζήτησε να της επιτραπεί να προσαρμόσει τα αιτήματά της. Το Γενικό Δικαστήριο, αφού έκανε δεκτή τη σχετική αίτηση, εκτίμησε ότι η προσφυγή αποσκοπούσε εφεξής μόνο στην ακύρωση της τελευταίας αυτής αποφάσεως.

- 30 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν έκανε δεκτούς τους δύο λόγους ακυρώσεως που είχε προβάλει η Saint-Gobain και απέρριψε την προσφυγή.

Τα αιτήματα των διαδίκων

- 31 Η Saint-Gobain ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να ακυρώσει την επίδικη απόφαση·
- επικουρικώς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

- 32 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως και την καταδίκη της Saint-Gobain στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 33 Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως, η Saint-Gobain προβάλλει, κατ' ουσίαν, δύο λόγους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως, ο οποίος υποδιαιρείται σε δύο σκέλη, αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1367/2006, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, προέβη σε διασταλτική ερμηνεία των διατάξεων αυτών και, αφετέρου, δεν αναγνώρισε την ύπαρξη, εν προκειμένω, υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος, δικαιολογούντος τη δημοσιοποίηση των ζητούμενων περιβαλλοντικών πληροφοριών. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1049/2001.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 34 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Saint-Gobain υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι δεν έλαβε υπόψη τις απαιτήσεις που απορρέουν από τον κανονισμό 1367/2006, ιδίως δε από το άρθρο του 6, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, όσον αφορά την ανάγκη να ερμηνεύονται «συσταλτικά» οι προβλεπόμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, εκείνη που προβλέπεται στην παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού και η οποία αποσκοπεί στην προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων των θεσμικών οργάνων, εξαιρέσεις που έχουν ως αποτέλεσμα να μην επιτρέπεται η πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες.
- 35 Αφού επισήμανε ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ότι οι πληροφορίες στις οποίες ζητήθηκε να παρασχεθεί πρόσβαση εν προκειμένω είναι «περιβαλλοντικές πληροφορίες» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 1367/2006, η Saint-Gobain τονίζει περαιτέρω ότι, λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως τέτοιων πληροφοριών, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να τηρούν τις διατάξεις του κανονισμού αυτού, ο οποίος έχει ως σκοπό την εφαρμογή στα ως άνω θεσμικά όργανα της Συμβάσεως του Ώρχους, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της έννομης τάξης της Ένωσης και την οποία όφειλε να λάβει υπόψη του το Γενικό Δικαστήριο.
- 36 Κατά τη Saint-Gobain, η ως άνω Σύμβαση δεν περιλαμβάνει, όμως, διάταξη γενικού χαρακτήρα συγκρίσιμη με αυτήν του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, που να προβλέπει ότι δεν επιτρέπεται η παροχή προσβάσεως στις περιβαλλοντικές πληροφορίες εάν η γνωστοποίησή τους θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων των οικείων δημόσιων αρχών. Αντιθέτως, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', της εν λόγω συμβάσεως, σε μια περίπτωση όπως αυτή της

προκειμένης υποθέσεως, ένα αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες θα μπορούσε να απορριφθεί μόνον εάν η κοινολόγηση θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στον εμπιστευτικό χαρακτήρα των «εργασιών των δημόσιων αρχών», σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

- 37 Η Saint-Gobain υποστηρίζει ότι ένας τέτοιος λόγος αρνήσεως της προσβάσεως είναι, εξάλλου, ταυτόσημος με αυτόν που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4, η οποία έχει ως σκοπό την εφαρμογή της Συμβάσεως του Ώρχους στις έννομες τάξεις των κρατών μελών.
- 38 Ως εκ τούτου, κατά την άποψη της Saint-Gobain, τόσο υπό την έννοια του κανονισμού 1049/2001 όσο και υπό την έννοια της ως άνω οδηγίας, ο επίμαχος λόγος αρνήσεως της προσβάσεως θα πρέπει, όπως επίσης προκύπτει από τη γερμανική εθνική νομολογία, να εκληφθεί ως αφορών μόνο τις εσωτερικές διαβουλεύσεις που σχετίζονται με τη λήψη αποφάσεων και όχι τα προγενέστερα των διαβουλεύσεων αυτών στοιχεία, όπως είναι τα δεδομένα επί των οποίων στηρίζονται οι διαβουλεύσεις αυτές.
- 39 Η Saint-Gobain υποστηρίζει ότι, αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε διασταλτική ερμηνεία της εξαιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού. Συγκεκριμένα, κατά τη Saint-Gobain, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η άρνηση παροχής προσβάσεως στις ζητούμενες πληροφορίες ήταν δικαιολογημένη εν προκειμένω προς αποφυγή εξωτερικών παρεμβολών που θα μπορούσαν να διαταράξουν την ομαλή διεξαγωγή της ευρισκόμενης σε εξέλιξη διαδικασίας λήψεως αποφάσεων, ιδίως, διά της προκλήσεως σημαντικών καθυστερήσεων ως προς τη διενέργεια της εξακριβώσεως των πληροφοριών που έχουν διαβιβασθεί στην Επιτροπή στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας και διά της προκλήσεως προστριβών με τα κράτη μέλη τα οποία έχουν διαβιβάσει τις εν λόγω πληροφορίες, προστριβών που θα μπορούσαν να επηρεάσουν δυσμενώς τον διάλογο μεταξύ της Επιτροπής και των εν λόγω κρατών μελών.
- 40 Πλην όμως, κατά τη Saint-Gobain, απλώς και μόνον η δυνατότητα ότι η δημοσιοποίηση περιβαλλοντικών πληροφοριών, όπως οι επίμαχες εν προκειμένω, θα μπορούσε να προκαλέσει τη διατύπωση κριτικής, δεν δύναται να δικαιολογήσει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εν λόγω πληροφοριών, δεδομένου ότι τέτοια διατύπωση κριτικής εκ μέρους του κοινού, απορρέουσα από τη διαφάνεια των διοικητικών διαδικασιών, αποτελεί επιθυμητή συνέπεια της εν λόγω ρυθμίσεως. Συγκεκριμένα, κατά τη Saint-Gobain, η εν λόγω διατύπωση κριτικής εξυπηρετεί ακριβώς την επίτευξη των επιδιωκόμενων με την εν λόγω ρύθμιση σκοπών, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, ο σκοπός της λήψεως καλύτερων αποφάσεων στον τομέα του περιβάλλοντος επί τη βάση πληροφοριών που υπόκεινται στον έλεγχο του κοινού. Επιπλέον, η Saint-Gobain διευκρινίζει ότι ούτε ο κανονισμός 1367/2006 ούτε η οδηγία 2003/4 προβλέπουν λόγους αρνήσεως της προσβάσεως αναγόμενους στην προστασία των σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.
- 41 Τέλος, η Saint-Gobain υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 80 έως 82 και 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εσφαλμένως στηρίχθηκε, επανειλημμένως, σε νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με τον κανονισμό 1049/2001, η οποία δεν αφορά την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες στο πλαίσιο μιας ευρισκόμενης σε εξέλιξη διοικητικής διαδικασίας της Επιτροπής.
- 42 Η Επιτροπή ανταπαντά προβάλλοντας ένσταση απαραδέκτου του πρώτου λόγου αναίρέσεως. Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, εάν ο λόγος αυτός ερμηνευόταν ως αποβλέπων στο να αμφισβητηθεί η νομιμότητα του κανονισμού 1367/2006 με γνώμονα τις διατάξεις της Συμβάσεως του Ώρχους, θα μετέβαλλε το αντικείμενο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκης. Εν συνεχεία, εάν αυτός ο πρώτος λόγος αναίρέσεως εκληφθεί ως αποβλέπων στο να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη την απαίτηση να ερμηνεύεται η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 υπό το πρίσμα της έννοιας των «εργασιών των δημόσιων αρχών» που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως του Ώρχους, τότε ο λόγος στηρίζεται σε επιχειρηματολογία η οποία ούτε προβλήθηκε ούτε αποτέλεσε αντικείμενο

συζητήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Τέλος, κατά την Επιτροπή, αυτός ο λόγος αναιρέσεως δεν προσδιορίζει με ακρίβεια τα βαλλόμενα σημεία του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 43 Εν πάση περιπτώσει, κατά την Επιτροπή, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος. Συγκεκριμένα, πρώτον, τόσο το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως του Ώρχους όσο και το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/4 δεν κάνουν λόγο για «εσωτερικές εργασίες», αλλά απλώς για «εργασίες» των δημόσιων αρχών. Πλην όμως, κατά την Επιτροπή, λαμβανομένου υπόψη ότι όλα τα κράτη μέλη, όπως και η Ένωση, είναι συμβαλλόμενα στη Σύμβαση του Ώρχους μέρη, ευλόγως μπορεί να θεωρηθεί ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν είχε την πρόθεση, με την οδηγία 2003/4, να επιβάλει στα κράτη μέλη ουσιαστικές υποχρεώσεις διαφορετικές από αυτές που έχουν επιβληθεί στα όργανα της Ένωσης με τους κανονισμούς 1049/2001 και 1367/2006.
- 44 Δεύτερον, κατά την Επιτροπή, μια ερμηνεία της έννοιας των «εργασιών» σύμφωνα με την οποία η έννοια αυτή καλύπτει μόνον τις εργασίες τις σχετικές με την εσωτερική λειτουργία δημόσιας αρχής είναι μόνο μία από τις πιθανές ερμηνείες της έννοιας αυτής συμφώνως προς τις ενδείξεις που παρατίθενται στον «Οδηγό εφαρμογής της Συμβάσεως του Ώρχους», τον οποίο δύναται να λαμβάνει υπόψη του το Δικαστήριο για την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.
- 45 Τρίτον, κατά την Επιτροπή, το κριτήριο που επελέγη από το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως του Ώρχους, όπως και από το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, δεν συνίσταται στο περιεχόμενο του εγγράφου, αλλά στις «δυσμενείς επιπτώσεις» της δημοσιοποίησεως αυτού του περιεχομένου. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν ένα έγγραφο δεν εκθέτει τις εσωτερικές διαβουλεύσεις δημόσιας αρχής, αλλά απλώς τα στοιχεία που χρησίμευσαν στην εν λόγω αρχή ως έρεισμα για την έκδοση της αποφάσεώς της, η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο θα μπορούσε να απορριφθεί κατ' εφαρμογή της τελευταίας αυτής διατάξεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Επί του παραδεκτού

- 46 Η Επιτροπή αμφισβητεί, κατ' αρχάς, το παραδεκτό του πρώτου λόγου αναιρέσεως για την περίπτωση κατά την οποία ο λόγος αυτός θα εκλαμβάνονταν ως αποβλέπων στην αμφισβήτηση του κύρους του κανονισμού 1367/2006 με γνώμονα τις διατάξεις της Συμβάσεως του Ώρχους.
- 47 Ωστόσο, δεδομένου ότι η Saint-Gobain επισήμανε ρητώς, με το υπόμνημά της απαντήσεως, ότι, με τον συγκεκριμένο λόγο αναιρέσεως, δεν είχε κατ' ουδένα τρόπο τη βούληση να αμφισβητήσει το κύρος του εν λόγω κανονισμού και δεδομένου ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη την επισήμανση αυτή με το υπόμνημά της ανταπάντησεως, δεν συντρέχει πλέον λόγος να αποφανθεί το Δικαστήριο επί του εν λόγω επιχειρήματος της Επιτροπής.
- 48 Εν συνεχεία, η Επιτροπή υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος καθότι στηρίζεται σε επιχειρηματολογία η οποία ούτε προβλήθηκε ούτε αποτέλεσε αντικείμενο συζητήσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 49 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 170, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως δεν μπορεί να μεταβάλει το αντικείμενο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δίκης.

- 50 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως περιορίζεται στην αξιολόγηση της νομικής λύσεως που δόθηκε σχετικά με τους ισχυρισμούς που συζητήθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας. Επομένως, αν οι διάδικοι επιτρεπόταν να προβάλουν για πρώτη φορά ενώπιον του Δικαστηρίου ισχυρισμό που δεν επικαλέσθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, τούτο θα τους παρείχε τη δυνατότητα να υποβάλουν στην κρίση του Δικαστηρίου, του οποίου η αρμοδιότητα στις αναιρετικές διαδικασίες είναι περιορισμένη, διαφορά με περιεχόμενο ευρύτερο της διαφοράς που εκδίκασε το Γενικό Δικαστήριο (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 2016, *Fapricela* κατά Επιτροπής, C-510/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:547, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 51 Εντούτοις, επιχείρημα που δεν προβλήθηκε πρωτοδίκως δεν μπορεί να θεωρηθεί νέος ισχυρισμός, απαράδεκτος κατ' αναιρέση, εφόσον το επιχείρημα αυτό αποτελεί απλώς περαιτέρω ανάπτυξη επιχειρήματος που έχει προβληθεί στο πλαίσιο λόγου περιλαμβανομένου στο εισαγωγικό δικόγραφο που είχε κατατεθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (απόφαση της 10ης Απριλίου 2014, *Areva* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-247/11 P και C-253/11 P, EU:C:2014:257, σκέψη 114 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 52 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεών του, η *Saint-Gobain* επικαλέστηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006, υποστηρίζοντας ότι οι λόγοι απόρριψης πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά. Επ' αυτού, η *Saint-Gobain* επικαλέστηκε ρητά τον σκοπό του τελευταίου αυτού κανονισμού, δηλαδή την εφαρμογή της Συμβάσεως του Ώρχους.
- 53 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η *Saint-Gobain* προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως εκ του ότι έκρινε ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 εξαίρεση εφαρμόζεται τόσο ως προς τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων όσο και ως προς τα έγγραφα που συνδέονται άμεσα με τα ζητήματα τα οποία εξετάζονται κατά τη διαδικασία αυτή. Η *Saint-Gobain* υποστηρίζει ότι η ερμηνεία αυτή αντιβαίνει στο άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1367/2006, υπό το πρίσμα της Συμβάσεως του Ώρχους, την εφαρμογή της οποίας επιδιώκει ο τελευταίος αυτός κανονισμός, ιδίως δε του άρθρου 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', της συμβάσεως αυτής.
- 54 Βεβαίως, με το δικόγραφο της προσφυγής που είχε ασκήσει πρωτοδίκως, η *Saint-Gobain* δεν μνημόνευσε ρητώς το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', της Συμβάσεως του Ώρχους. Ωστόσο, η εν λόγω εταιρία υποστήριξε ότι η ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, την οποία ακολούθησε η Επιτροπή, δεν ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006.
- 55 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, το προβληθέν από τη *Saint-Gobain* επιχείρημα αποτελεί απλώς περαιτέρω ανάπτυξη επιχειρήματος που έχει προβληθεί στο πλαίσιο λόγου περιλαμβανομένου στο δικόγραφο της προσφυγής που είχε ασκηθεί πρωτοδίκως και, συνεπώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί απαράδεκτο.
- 56 Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αίτηση αναιρέσεως δεν προσδιορίζει με ακρίβεια τα σημεία του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τα οποία αμφισβητούνται.
- 57 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι προβαλλόμενοι λόγοι και επιχειρήματα πρέπει να προσδιορίζουν με ακρίβεια τα σημεία του σκεπτικού της αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου που αμφισβητούνται. Μια αίτηση αναιρέσεως που δεν προσδιορίζει τα βαλλόμενα σημεία του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης

αποφάσεως και την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία, όπως υποστηρίχθηκε, υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο είναι απαράδεκτη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, ΝΙΟC κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-595/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:721, σκέψεις 95 και 96).

- 58 Εν προκειμένω, με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Saint-Gobain μνημονεύει ρητώς τις σκέψεις 80 έως 82 καθώς και τη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Επιπλέον, στο μέτρο που η εν λόγω εταιρία προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν έλαβε υπόψη τη Σύμβαση του Όρχους κατά την ερμηνεία του άρθρου 6 του κανονισμού 1367/2006, της ήταν προφανώς αδύνατο να προσδιορίσει συγκεκριμένα σημεία του σκεπτικού της αποφάσεως αυτής. Επομένως, η αίτηση αναιρέσεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 59 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

- 60 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική του σκέψη 1, ο κανονισμός 1049/2001 συγκεκριμενοποιεί τη βούληση που εκφράζεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΕ, το οποίο προστέθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, να πραγματοποιηθεί ένα νέο βήμα στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες. Όπως επισημαίνεται με την αιτιολογική σκέψη 2 του εν λόγω κανονισμού, το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον δημοκρατικό χαρακτήρα των οργάνων αυτών (απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374, σκέψη 34).
- 61 Προς τούτο, ο ίδιος κανονισμός αποσκοπεί, όπως επισημαίνεται τόσο με την αιτιολογική σκέψη 4 όσο και με το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, στο να παράσχει στο κοινό δικαίωμα όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 40 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 62 Βεβαίως, το εν λόγω δικαίωμα προσβάσεως υπόκειται σε περιορισμούς που στηρίζονται σε λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος. Ειδικότερα, και σε συμφωνία προς την αιτιολογική του σκέψη 11, ο κανονισμός 1049/2001 προβλέπει, στο άρθρο του 4, ένα καθεστώς εξαιρέσεων που επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε κάποιο από τα συμφέροντα τα οποία προστατεύει το άρθρο αυτό (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2010, Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, C-514/07 P, C-528/07 P και C-532/07 P, EU:C:2010:541, σκέψεις 70 και 71 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 63 Εντούτοις, δεδομένου ότι τέτοιου είδους εξαιρέσεις συνιστούν απόκλιση από τη γενική αρχή της κατά το δυνατόν ευρύτερης πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα, πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά και να εφαρμόζονται αυστηρά (αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 2007, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-64/05 P, EU:C:2007:802, σκέψη 66, καθώς και της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, C-506/08 P, EU:C:2011:496, σκέψη 75).
- 64 Όσον αφορά τις περιβαλλοντικές πληροφορίες τις οποίες έχουν στην κατοχή τους τα όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης, ο κανονισμός 1367/2006 έχει ως σκοπό, σύμφωνα με το άρθρο του 1, να εξασφαλίσει την ευρύτερη δυνατή συστηματική διάθεση και διάδοση των εν λόγω πληροφοριών (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 2016, Επιτροπή κατά Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe, C-673/13 P, EU:C:2016:889, σκέψη 52).

- 65 Μολονότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 1367/2006, ο κανονισμός 1049/2001, και ιδίως το άρθρο του 4, εφαρμόζεται, καταρχήν, σε όλες τις αιτήσεις προσβάσεως σε τέτοιες περιβαλλοντικές πληροφορίες τις οποίες έχουν στην κατοχή τους τα όργανα της Ένωσης, εντούτοις το άρθρο 6 του κανονισμού 1367/2006 προσθέτει ειδικότερους κανόνες σχετικά με τις αιτήσεις αυτές, εκ των οποίων κάποιои ευνοούν και άλλοι περιορίζουν την πρόσβαση στα έγγραφα (απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 53).
- 66 Ειδικότερα, από το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1367/2006 προκύπτει ότι, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1049/2001, ο λόγος απόρριψης πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά, λαμβανομένου υπόψη του δημοσίου συμφέροντος που εξυπηρετείται από τη δημοσιοποίηση και του κατά πόσον οι ζητούμενες πληροφορίες αφορούν εκπομπές στο περιβάλλον (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 83).
- 67 Ακριβώς υπό το πρίσμα των ως άνω διατάξεων και αρχών πρέπει να εξετασθεί το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως.
- 68 Με τις σκέψεις 79 έως 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε, πρώτον, ότι η επίμαχη εν προκειμένω διαδικασία λήψεως αποφάσεων συνίστατο σε μια διοικητική διαδικασία που είχε ως σκοπό την κατανομή, με εναρμονισμένο τρόπο, των δικαιωμάτων εκπομπής που χορηγούνται δωρεάν και ότι, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, η εν λόγω διοικητική διαδικασία δεν είχε ακόμη περατωθεί.
- 69 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι η εν λόγω διοικητική διαδικασία «απαιτούσε ενισχυμένη προστασία». Συγκεκριμένα, κατά το Γενικό Δικαστήριο, υπάρχει αυξημένος κίνδυνος η πρόσβαση σε εσωτερικά έγγραφα, τα οποία εντάσσονται στην οικεία διαδικασία, να έχει αρνητικές συνέπειες επί της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων. Οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ενδεχομένως από ενδιαφερομένους προκειμένου να προσπαθήσουν να ασκήσουν επιρροή με συγκεκριμένο στόχο, πράγμα που θα μπορούσε, ιδίως, να βλάψει την ποιότητα της τελικής αποφάσεως.
- 70 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι οι διοικητικές διαδικασίες πλαισιώνονται από αυστηρές προθεσμίες, των οποίων η τήρηση θα απειλούνταν εάν η Επιτροπή όφειλε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, να εξετάζει και να απαντά σε αντιδράσεις επί των συζητήσεων που λαμβάνουν χώρα στους κόλπους της.
- 71 Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η διοικητική δραστηριότητα της Επιτροπής δεν επιτάσσει τόσο ευρεία πρόσβαση στα έγγραφα όσο η πρόσβαση εκείνη που αφορά τη νομοθετική ιδιότητα θεσμικού οργάνου της Ένωσης, πρόσβαση η οποία, κατ' εφαρμογή της αιτιολογικής σκέψεως 6 του κανονισμού 1049/2001, θα πρέπει να είναι ευρύτερη.
- 72 Στη συνέχεια, με τις σκέψεις 86 έως 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της Saint-Gobain ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν αφορούν την εκ μέρους της Επιτροπής εξακρίβωση της πληροφορίας που έχουν διαβιβάσει τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278, αλλά τον πίνακα που έχουν διαβιβάσει οι γερμανικές αρχές στην Επιτροπή, και ότι, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω ζητούμενες πληροφορίες άπτονται της διαδικασίας λήψεως αποφάσεως αυτής καθεαυτήν.
- 73 Προκειμένου να καταλήξει σε ένα τέτοιο συμπέρασμα, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι, με τη χρήση της εκφράσεως «το οποίο σχετίζεται με θέμα», ο νομοθέτης δεν είχε τη βούληση να περιορίσει την έκταση των πληροφοριών που καλύπτονται από την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 κατά τρόπον ώστε οι εν λόγω πληροφορίες να αφορούν μόνον τα έγγραφα που συντάσσονται στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας λήψεως

αποφάσεων, και ότι η χρήση της ως άνω εκφράσεως παρέχει επίσης τη δυνατότητα να εφαρμόζεται η ως άνω διάταξη και επί των εγγράφων που συνδέονται άμεσα με τα ζητήματα τα οποία εξετάζονται στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας.

- 74 Συγκεκριμένα, κατά το Γενικό Δικαστήριο, δεδομένου ότι οι πληροφορίες στις οποίες η Saint-Gobain ζήτησε να της παρασχεθεί πρόσβαση ήσαν πληροφορίες που συνδέονταν άμεσα με το ζήτημα το οποίο εξετάζονταν στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων που βρισκόταν σε εξέλιξη κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο εκδόθηκε η επίδικη απόφαση, οι πληροφορίες αυτές «[σχετίζονταν] με θέμα επί του οποίου το θεσμικό όργανο δεν [είχε] αποφασίσει».
- 75 Διαπιστώνεται ότι η ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον συγχέει τις έννοιες της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων και της διοικητικής διαδικασίας, καταλήγει στην επέκταση του πεδίου εφαρμογής της προβλεπόμενης από την εν λόγω διάταξη εξαιρέσεως από το δικαίωμα προσβάσεως μέχρι σημείου ώστε να επιτρέπει σε ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης να αρνηθεί την παροχή προσβάσεως σε κάθε έγγραφο, περιλαμβανομένων και αυτών που περιέχουν περιβαλλοντικές πληροφορίες, το οποίο βρίσκεται στην κατοχή του, στο μέτρο που το έγγραφο αυτό συνδέεται άμεσα με τα ζητήματα τα οποία εξετάζονται στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του εν λόγω θεσμικού οργάνου.
- 76 Πλην όμως, η έννοια της «διαδικασίας λήψεως αποφάσεων» περί της οποίας γίνεται λόγος στην ως άνω διάταξη πρέπει να γίνει αντιληπτή υπό το πνεύμα ότι αφορά τη λήψη αποφάσεως, χωρίς να εμπερικλείει το σύνολο της διοικητικής διαδικασίας που κατέληξε στην εν λόγω λήψη αποφάσεως.
- 77 Μια τέτοια ερμηνεία απορρέει, κατ' αρχάς, από το ίδιο το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, η οποία κάνει λόγο για τα έγγραφα τα οποία «[σχετίζονται] με θέμα επί του οποίου [το θεσμικό όργανο της Ένωσης] δεν έχει αποφασίσει».
- 78 Εν συνεχεία, η ερμηνεία αυτή ανταποκρίνεται στην απαίτηση να ερμηνεύεται συσταλτικά το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1049/2001, απαίτηση που είναι πολλώ μάλλον εντονότερη διότι τα έγγραφα των οποίων ζητείται η γνωστοποίηση περιέχουν περιβαλλοντικές πληροφορίες.
- 79 Τέλος, όσον αφορά τέτοια έγγραφα, η εν λόγω ερμηνεία είναι επιβεβλημένη επίσης υπό το πρίσμα του σκοπού του κανονισμού 1367/2006, ο οποίος έγκειται, σύμφωνα με τον τίτλο του εν λόγω κανονισμού, στην εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης των διατάξεων της Συμβάσεως του Όρχους.
- 80 Βεβαίως, το άρθρο 6 του εν λόγω κανονισμού περιορίζεται στο να αναφέρει ότι η εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά, χωρίς να αποσαφηνίζει την έννοια της «διαδικασίας λήψης αποφάσεων» κατά το πνεύμα της διατάξεως αυτής.
- 81 Ωστόσο, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 76 των προτάσεών του, η Σύμβαση του Όρχους ορίζει, στο άρθρο της 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', ότι ένα αίτημα για περιβαλλοντικές πληροφορίες δύναται να απορρίπτεται εάν η κοινολόγηση θα είχε δυσμενείς επιπτώσεις στον εμπιστευτικό χαρακτήρα των εργασιών των δημόσιων αρχών, σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, και όχι εάν η κοινολόγηση θα είχε τέτοιες επιπτώσεις στο σύνολο της διοικητικής διαδικασίας κατά το πέρας της οποίας οι εν λόγω αρχές προβαίνουν σε διαβούλευση για τη λήψη της αποφάσεώς τους.

- 82 Στο πλαίσιο αυτό πρέπει, κατά συνέπεια, να γίνει δεκτό κατ' αρχάς ότι η υπομνησθείσα από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως περίσταση ότι η επίμαχη διοικητική διαδικασία δεν είχε ακόμη περατωθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως δεν αποδεικνύει, αφ' εαυτής, ότι θα θιγόταν σοβαρά η διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής σε περίπτωση γνωστοποίησης των ζητηθέντων εγγράφων.
- 83 Εν συνεχεία, αντιθέτως προς τη διαπίστωση η οποία περιέχεται στη σκέψη 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και σύμφωνα με την οποία η επίμαχη διοικητική διαδικασία απαιτεί ενισχυμένη προστασία, στην πραγματικότητα, η υποχρέωση συσταλτικής ερμηνείας της προβλεπόμενης στο άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεως είναι εκείνη που πρέπει να υπερισχύσει, όπως το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο ορθώς επισήμανε στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Ως εκ τούτου, απλώς και μόνον η αναφορά σε κίνδυνο υπάρξεως αρνητικών συνεπειών σχετιζόμενο με την πρόσβαση σε εσωτερικά έγγραφα και με το ενδεχόμενο ότι κάποιος ενδιαφερόμενος θα μπορούσαν να ασκήσουν επιρροή επί της διαδικασίας δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του οικείου θεσμικού οργάνου.
- 84 Επιπλέον, μολονότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 1367/2006, είναι αναγκαίο να παρέχονται στο κοινό πραγματικές δυνατότητες συμμετοχής στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων για περιβαλλοντικά θέματα, κατά τρόπον ώστε να ενισχύεται η υποχρέωση λογοδοσίας και η διαφάνεια στο πλαίσιο της λήψεως αποφάσεων, ωστόσο, ο εν λόγω κανονισμός ουδόλως απαιτεί, αντιθέτως προς τα όσα εκτίμησε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 81 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει ή να απαντά στις αντιδράσεις του κοινού κατόπιν της γνωστοποίησης εγγράφων τα οποία περιέχουν περιβαλλοντικές πληροφορίες, σχετίζονται με εν εξελίξει διοικητική διαδικασία που βρίσκεται και αποκαλύπτουν τις συζητήσεις που έλαβαν χώρα στους κόλπους της. Επομένως, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι με μια τέτοια γνωστοποίηση διακυβεύεται η τήρηση των προθεσμιών των διοικητικών διαδικασιών τις οποίες διεκπεραιώνει η Επιτροπή.
- 85 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι, μολονότι η διοικητική δραστηριότητα της Επιτροπής δεν επιτάσσει τόσο ευρεία πρόσβαση στα έγγραφα όσο αυτή που αφορά τη νομοθετική ιδιότητα θεσμικού οργάνου της Ένωσης, ωστόσο, τούτο ουδόλως σημαίνει ότι η εν λόγω διοικητική δραστηριότητα εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001, δεδομένου ότι ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται, σύμφωνα με το άρθρο του 2, παράγραφος 3, σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ένωσης (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 21ης Ιουλίου 2011, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, C-506/08 P, EU:C:2011:496, σκέψεις 87 και 88 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 86 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, καθόσον δεν ερμήνευσε το άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του ως άνω κανονισμού κατά τρόπο συσταλτικό, όπως απαιτείται από το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1367/2006, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 87 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως είναι βάσιμο, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν το δεύτερο σκέλος αυτού του λόγου αναιρέσεως και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως.

Επί των συνεπειών της αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως

- 88 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο δύναται είτε να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει, είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 89 Εν προκειμένω, πρέπει το Δικαστήριο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, η οποία είναι ώριμη προς εκδίκαση.
- 90 Με την προσφυγή της περί ακυρώσεως, η Saint-Gobain προέβαλε δύο λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλούνταν από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο δ', σημείο iii, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1367/2006.
- 91 Όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 25 έως 28 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή, με την επίδικη απόφαση, εκτίμησε ότι μια πλήρης γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριών θα επέτρεπε στο κοινό και, ιδίως, στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να θέσουν ερωτήματα ή να διατυπώσουν κριτική όσον αφορά τις πληροφορίες που είχαν διαβιβάσει τα κράτη μέλη, πράγμα που θα μπορούσε να δημιουργήσει προσκόμματα στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων τόσο ενώπιον της Επιτροπής όσο και ενώπιον των κρατών μελών. Τα προσκόμματα αυτά θα μπορούσαν, με τη σειρά τους, να καθυστερήσουν σημαντικά την εν λόγω διαδικασία λήψεως αποφάσεων και να επηρεάσουν δυσμενώς τον διάλογο μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών. Επίσης, η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν κρίσιμο το γεγονός ότι δεν είχε εκδώσει ακόμη απόφαση που να σχετίζεται με τις εν λόγω πληροφορίες και ότι η έκδοση μιας τέτοιας αποφάσεως, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, αναμενόταν. Το εν λόγω θεσμικό όργανο προσέθεσε ότι, εν προκειμένω, ήταν ουσιώδες να διασφαλισθεί ότι η επίμαχη απόφαση θα ληφθεί ανεπηρέαστα από κάθε εξωτερική παρεμβολή και ότι θα διατηρηθεί το κλίμα εμπιστοσύνης μεταξύ της Επιτροπής και των γερμανικών αρχών.
- 92 Πλην όμως, λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 75 έως 81 της παρούσας αποφάσεως, τέτοιου είδους απόψεις δεν είναι ικανές να στοιχειοθετήσουν ότι η γνωστοποίηση των περιβαλλοντικών πληροφοριών θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, υπό το πρίσμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1367/2006.
- 93 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος της προσφυγής ακυρώσεως πρέπει να γίνει δεκτός και η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί ο δεύτερος λόγος της προσφυγής αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 94 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 95 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε και ότι η Saint-Gobain ζήτησε την καταδίκη της στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Saint-Gobain τόσο στην πρωτοβάθμια διαδικασία όσο και στην παρούσα αναιρετική διαδικασία.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής (T-476/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:1059).**
- 2) **Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής της 17ης Ιανουαρίου 2013, περί αρνήσεως παροχής πλήρους προσβάσεως στον κατάλογο που διαβίβασε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στο μέτρο που το έγγραφο αυτό περιέχει πληροφορίες για ορισμένες εγκαταστάσεις της Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, οι οποίες βρίσκονται στη γερμανική επικράτεια, όσον αφορά προκαταρκτικές κατανομές καθώς και τις δραστηριότητες και τα επίπεδα παραγωγικής ικανότητας σε σχέση με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα (CO₂) κατά τη διάρκεια των ετών 2005 έως 2010, την απόδοση των εγκαταστάσεων και τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής που κατανεμήθηκαν προκαταρκτικώς για την περίοδο από το έτος 2013 έως το έτος 2020.**
- 3) **Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH στην πρωτοβάθμια διαδικασία καθώς και στην παρούσα αναιρετική διαδικασία.**

(υπογραφές)